
Peroral eller intravenøs antibiotika ved endokarditt?

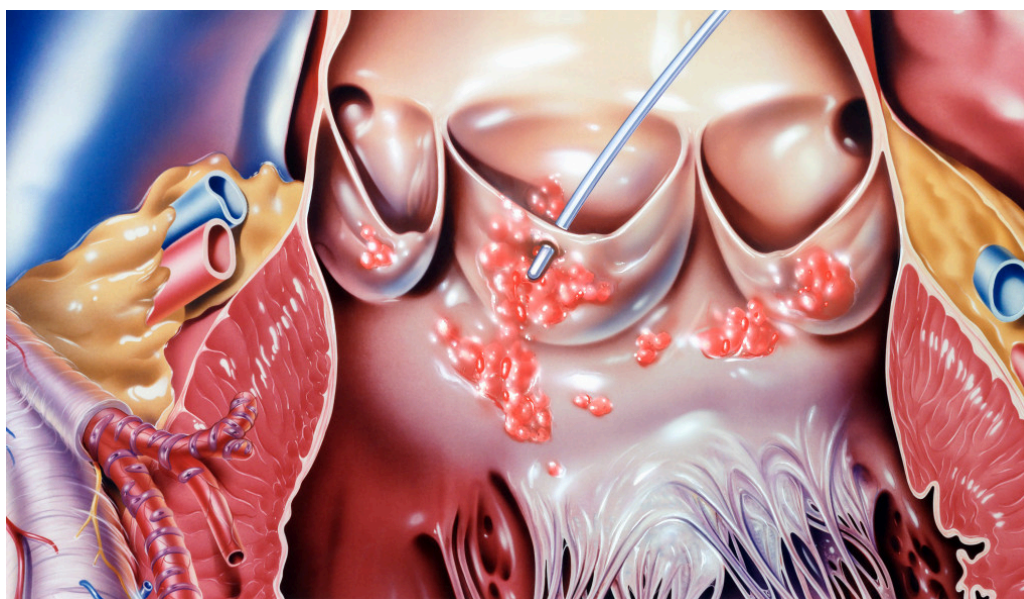
FRA ANDRE TIDSSKRIFTER

TORVALD ESPELAND

Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet

Pasienter med venstresidig endokarditt som er stabile etter innledende behandling med intravenøs antibiotika, kan skifte til peroral antibiotika. Dette viser en dansk studie.

Infeksiøs endokarditt i aortaklaffen. Her ses perforasjon av en kusp (indikert med disseksjonsverktøy). En bakteriell vegetasjon har utviklet seg (rødt), og langvarig antibiotikabehandling er da nødvendig. Illustrasjonsfoto: Science Photo Library/NTB scanpix

Pasienter med infeksiøs endokarditt som rammer venstre hjertehalvdel, behandles vanligvis med intravenøs antibiotika i opptil seks uker. I en dansk multisenterstudie som nylig er publisert i *New England Journal of Medicine*, ble 400 pasienter med infeksiøs endokarditt randomisert til peroral eller intravenøs antibiotikabehandling etter å ha fått intravenøs antibiotikabehandling i minst ti dager ([1](#)).

Gruppen som fikk peroral antibiotikabehandling ble fulgt opp poliklinisk der dette var mulig. Seks måneder etter fullført antibiotikabehandling var 12,1 % av pasientene som hadde fått intravenøs behandling døde, hadde gjennomgått hjertekirurgi, fått embolisk hendelse eller bakteriemiresidiv, mot 9,0 % av pasientene som hadde fått peroral behandling. Forskjellen var ikke statistisk signifikant. Forfatterne konkluderer med at pasienter med venstresidig endokarditt som er stabile etter innledende behandling med intravenøs antibiotika, ikke får forverret prognose ved endring til peroral administrering.

– Denne studien er gjort på stabile pasienter med forventet lavere dødelighet og lavere risiko for komplikasjoner enn ellers, sier Stina Jordal, som er overlege ved Infeksjonsseksjonen, Medisinsk avdeling, Haukeland universitetssykehus. Jordal leder et forskningsprosjekt om infeksøs endokarditt og poengterer at valget av peroral kombinasjonsbehandling med ampicillin/dikloksacillin og linezolid, fjerdegenerasjons kinoloner eller rifampicin, er en annen svakhet ved studien. Disse medikamentene er forbundet med mange bivirkninger og legemiddelinteraksjoner og er ikke en naturlig del av våre mindre resistensdrivende behandlingsregimer. Studien omfattet svært få pasienter med intravenøst rusmiddelmisbruk. For disse er peroral behandling særlig aktuelt, men evne til etterlevelse forventes å være redusert.

Foreløpig vil kun en liten andel av norske pasienter tilfredsstillende studiens indikasjonskriterier for peroral antibiotikabehandling. For disse kan overgang til tabletter vurderes for å unngå langvarig sykehusinnleggelse. I påvente av flere studier vil intravenøs behandling i sykehus fortsatt være gjeldende praksis for de fleste pasienter med endokarditt, sier Jordal.

LITTERATUR

1. Iversen K, Ihlemann N, Gill SU et al. Partial oral versus intravenous antibiotic treatment of endocarditis. N Engl J Med 2018. [PubMed] [CrossRef]

Publisert: 12. november 2018. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.18.0758
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 22. mars 2026.